Robert till modern

1857

Af tidningarne såg jag nyligen att Hj...
Hazelius gift sig med en prestdotter från Hall...
Möjligen skulle han icke vara obenägen att
mottaga Wilhelm. Men kanske det vore bättre
att vistas hos en, som icke är nygift.

Jag har ordat vidlyftigt i detta ämne,
emedan jag tror rätta tidpunkten för att göra
något, vara inne. Om förslaget icke synes allt-
för omoget, vore väl bäst att ju förr desto
heldre öfverlemna det åt Wilhelms eget
bepröfvande.

I Föräldrarnes kärlek innesluter sig

Eder bägges

Robert.

Nederkalix d. 1 Nov. 1857.

Älskade Mamma!

Många helsningar från Nästbyn, och från
den kammare, den Mamma i somras bruka-
de vistas, hvilken numera kallas för min
kammare. Den är kanske den trefligaste i
hela byggningen. Så när som på taklist, bräd-
fodring af knutarne, samt målning är bygg-
ningen nu i det närmaste färdig. Det har
gått långsamt, emedan så mycket folk behöfts
på warfvet och vid lastningarne, så att jag van-
ligen ej haft mer än 4 arbetare, ofta färre.
Sedan nu allt blifvit i ordning, är jag dock, som
Mamma vet, i begrepp att flytta härifrån.
Jag har neml. bedt Pappa om att få öfver-
taga Grytnäs och deraf föda mig. Föräldrar-
ne må icke kalla detta ostadighet, utan
snarare envishet, ty redan innan jag flytta-
de till Norrland, uttryckte jag min önskan

att få göra det, och denna önskan har
äfven, då och då gifvit sig luft. Skulle Pappa
emellertid hafva bestämt Grytnäs för någon
annan af syskonen, så ärnar jag på ett eller
annat sätt försöka skaffa mig ett bondhemman
uppföre elfven, samt så godt jag kan ställa
mina utgifter efter inkomsterna, ty att mot
min böjelse och lust längre quarstanna på
denna plats, är, såvidt jag af erfarenheten
tyckt mig fått lära, både kropp och själ
till förderf. — Det är väl sannt, att döden
kan mellankomma och göra slut på alla
flyttningar och allt arbete, men detta anser
jag icke böra hindra att för möjligheten af
ett motsatt fall undanröja, hvad jag fin-
ner icke vara med mina behof öfverensstäm-
mande.

Carl är sannolikt i något likartadt
ställning med mig, men har tvifvelsutan
misstagit sig om sitt yttre kall. Dertill
tror jag dock icke honom vara skulden utan
stadslifvet, i hvilket han uppvuxit. En
återgång är likväl för honom numer omöjlig,

för Wilhelm, som gjort detsamma är det
ännu tid. Att inympa honom på handeln an-
ser jag dock ogörligt, ty han skall troligen förr
eller sednare blifva en affälling liksom jag. Ett
vinningsbegär torde för handeln vara oundgängligt,
men detta saknar jag alldeles, och han torde
väl äfven, åtminstone i längden hafva brist derpå.
Passligare torde han vara till att gräfva i jorden;
och ehuru väl jag betviflar, att han dervid skall
hitta på något nytt, så är jag dock viss på att
han icke skall vara rädd för att lägga egen
hand vid arbetet, och att efter förvärfvad vana
göra det fullgodt. — Plats för honom finnes här
nog, ty utom Grytnäs och Björkfors hafva vi
ju äfven Tyrk., samt 2ne hemman i Espinära
att befolka. Vore det icke skäl, att han ge-
nast på Nyåret inackorderades hos någon
skicklig och bildad jordbrukare, samt der quar-
stannade till hösten, då han kunde komma
hit opp? Wille han då till en början blifva
dräng hos mig på Grytnäs, så skulle det
vara mig en stor glädje. Att genomgå något
landtbruks institut håller jag icke för skälig,